

DATO: 27.10.2025

Sagsnr.2025-1961

K E N D E L S E

Ved anklageskrift af 18. juli 2025 har Advokatrådet i medfør af retsplejelovens § 143, stk. 2, indklaget [indklagede], for

Forhold 1

tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1,

ved som forsvarsadvokat i hvert fald fra den 29. oktober 2024 at have befundet sig i en interessekonflikt eller nærliggende risiko herfor, idet [indklagede] på trods af, at Retten i [...] skulle tage stilling til spørgsmålet om dobbeltbeskikkelse, bistod to sigtede, en far og en datter, i samme sag omhandlende vold mod en tjenestemand, og anmodede om at få sagsakter udleveret, ligesom [indklagede] den 7. november 2025, efter at Retten i [...] havde afvist, at der kunne ske dobbeltbeskikkelse, fortsatte med at bistå begge sigtede og fortsat påstod sig berettiget til at få udleveret sagsakter som advokat for begge sigtede.

Forhold 2

tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1,

ved som forsvarsadvokat at have udvist manglende respekt for andre myndigheder, idet [indklagede] skriftligt fremsatte unødvendige og utilbørlige ytringer over for [politiet] ved den 23. oktober 2024 i en e-mail til Retten i [...], Statsadvokaten i [...] og [politiet] at have skrevet: "P.a. [...] opfordres samtidig til at oplyse, hvad er det for en senioranklager, der udøver uhjemlet cowboy-jura; dette mhp. klage over pågældende" og i en e-mail den 7. november 2024 bl.a. at have skrevet til en

politiassistent ved [politiet] cc. [politiet] ”Jeg har RET til aktindsigt, så få det ekspederet i stedet for at være på tværs på inkompetent vis – ligesom dine kolleger”, alt hvorved [indklagede] gik videre end berettiget varetagelse af klientinteresser.

Sagsfremstilling:

Da [indklagede] ikke har svaret i sagen, er nærværende sagsfremstilling udarbejdet på baggrund af Advokatrådets oplysninger.

Den 12. februar 2025 foretog Rigsadvokaten en indberetning af [indklagede] til Advokatrådet. Indberetningen omhandlede [indklagede]’ adfærd i forbindelse med en straffesag, som Rigsadvokaten vurderede kunne være i strid med god advokatskik.

Af indberetningen fremgik bl.a., at [indklagede] i forbindelse med en straffesag den 14. oktober 2024 anmodede [politiet] om at blive beskikket for en far og en datter, der var sigtede i samme sag vedrørende vold mod en offentlig tjenestemand, og i den forbindelse ønskede han at modtage sagsakter.

Der pågik den 23. oktober 2023 en e-mailkorrespondance mellem [indklagede] og en politiassistent hos [politiet], der afviste anmodningen om dobbeltbeskikkelse. Det var politiets opfattelse, at der skulle beskikkes en forsvarer for hver af de sigtede i sagen, og det fremgik, at spørgsmålet var vendt med en senioranklager.

[Indklagede] skrev den 23. oktober 2024 til Retten i [...] og Statsadvokaten i [...], cc til [politiet], idet han videresendte den korrespondance, han havde haft med politiet. Han anmodede om at blive beskikket som forsvarer for de to sigtede, og herudover anførte han bl.a.:

”Jeg foretager samtidig en tilsynsklage til SAK, idet politikredsen - ulovhjemlet og uden fornøden begrundelse - nægter at ekspedere min beskikkelsesansøgning.

***P.a. [...]** opfordres samtidig til at oplyse, hvad det er for en senioranklager, der udøver uhjemlet cowboy-jura; dette mhp. klage over pågældende.”*

Ved e-mail af 29. oktober 2024 anmodede [indklagede] Retten i [...] om en status på beskikkelsesspørgsmålet, og han bad samtidig [politiet] om at fremsende

forsvarergenparter og anførte, at han indtil videre var privatantaget forsvarer for de to sigtede.

Den 6. november 2024 rykkede [indklagede] politiet for modtagelse af forsvarergenparter.

Den 6. november 2024 behandlede Retten i [...] spørgsmålet om beskikkelse. Af retsbogen fremgik bl.a.:

”Retten bemærkede at beskikkelse for begge sigtede i sagen vil kunne medføre en interessekonflikt og at der på foreliggende grundlag ikke er hjemmel for en dobbeltbeskikkelse.”

[Indklagede] anmodede samme dag Retten i [...] om at omgøre kendelsen.

Med henvisning til Retten i [...]s retsbog af 6. november 2024 anmodede [politiet] ved e-mail af 7. november 2024 [indklagede] om at oplyse, hvem af de to sigtede han ønskede at repræsentere. Politiet anførte, at fremsendelse af sagsakter ville ske, når der var sket beskikkelse.

Samme dag svarede [indklagede] til politiet bl.a.:

”Du har vist ikke styr på juraen, så vend det eventuelt med en jurist el.lign. inden tilbagemelding.

Byretten har foreløbigt afvist BESKIKKELSE, hvorimod jeg anmoder om aktindsigt ift. begge sigtede som PRIVATANTAGET forsvarer.

Jeg har RET til aktindsigt, så få det ekspederet i stedet for at være på tværs på inkompetent vis – ligesom dine kolleger.

Jeg henviser til nedenstående bestemmelser.

Jeg imødeser en snarlig tilbagemelding, da jeg har ventet længe nok på genparterne, som jeg - som nævnt – har RET til.”

Retten i [...] afviste ved kendelse af 12. november 2024 at omgøre kendelsen af 6. november 2024. Retten anførte, at [indklagede] kunne beskikkes som advokat for én af de sigtede, og han blev bedt om at meddele retten, hvilken klient han ønskede beskikkelse for.

[Indklagede] kærede den 22. november 2024 Retten i [...]s kendelse af 12. november 2024 til [...] Landsret. Han nedlagde påstand om, at han blev beskikket som forsvarer for de to sigtede. Til støtte herfor anførte han navnlig, at begge sigtede ønskede ham beskikket som forsvarer, og at der ikke var en konkret og nærliggende risiko for interessemodsætninger mellem de sigtede.

Ved kendelse 20. december 2024 stadfæstede [...] Landsret byrettens kendelse med følgende begrundelse:

"Efter retsplejelovens § 734, stk. 2, kan en advokat kun være beskikket som forsvarer for flere sigtede under samme sag, når de sigtedes interesser under sagen ikke er modstridende.

I den foreliggende sag er X og hans datter Y begge sigtet efter straffelovens § 119, stk. 1, for at have begået vold mod en polititjenestemand under en episode, der fandt sted på Psykiatrisk Center [...] den 11. oktober 2024. Hverken X eller Y har efter det oplyste afgivet forklaring til politiet om episoden.

Herefter, og idet sagens øvrige konkrete omstændigheder ikke understøtter, at de sigtede ikke har modstridende interesser, tiltræder landsretten, at betingelserne for at beskikke samme forsvarer for begge sigtede ikke er opfyldt."

På baggrund af indberetningen fra Rigsadvokaten anmodede Advokatrådets sekretariat den 26. februar 2025 om en redegørelse fra [indklagede].

Af [indklagede]' redegørelse af 12. marts 2025 fremgik følgende:

*"Hvad angår spm. om **interessekonflikt**, så har jeg selvfølgelig været i kontakt med klienterne forud for beskikkelsesansøgning. Ifm. kontakten var det åbenlyst - også undervejs - at der ikke var interessekonflikt, idet sagerne vedrører samme forløb, og idet problemstillingerne er mere eller mindre identiske.*

[...]LK af 20.12.24 var bl.a. sålydende:

"Herefter, og idet sagens øvrige konkrete omstændigheder ikke understøtter, at de sigtede ikke har modstridende interesser, tiltræder landsretten, at betingelserne for at beskikke samme forsvarer for begge sigtede ikke er opfyldt." (min fremhævning)

Ifm. ovenstående lagde [...]LK udtrykkeligt vægt på, at de sigtede ikke

havde afgivet forklaring til politiet.

Byrettens kendelser desangående er aldeles uoverbevisende. Jeg henviser til min vedhæftede kæremail af 22.11.24.

[Landsretten] har jo heller ikke udtrykkeligt tilsluttet sig byrettens begrundelse - alene konklusionen.

Eftersom jeg og klienterne allerede havde ventet flere måneder på sagsakterne, valgte vi at være pragmatiske og tage [...]LK'en til efterretning, så vi kunne komme videre i teksten. Vi kom derfor frem til, at jeg fortsatte som faderens advokat, mens jeg anbefalede datteren en tidligere kollega. Vi valgte derfor ikke at gå videre ift. Procesbevillingsnævnet osv., selvom [...]LK'en bl.a. er kunstig.

[...]LK-begrundelsen om, at interessekonflikt ikke kan udelukkes harmonerer ikke med det lempeligere syn i AER art. 8. Det harmonerer hverken med "nærliggende risiko" i art. 8, stk. 1, eller "uvæsentlig karakter" i art. 8, stk. 2, nr. 1, ligesom der ikke forelå "indbyrdes uforenelige hensyn", jf. art. 8, stk. 2, nr. 7. Sidstnævnte har Rigsadvokaten jo - sjovt nok - ikke uddybet.

Rigsadvokaten henviser til U.2015.2025H, som er aldeles irrelevant ift. nærværende sag...

Rigsadvokatens henvisning til U.2014.903H er heller ikke relevant, da der i det tilfælde er tale om en helt anden slags sag bl.a. omhandlende manddrab.

Omstændighederne i Advokatnævnets kendelse af 28.06.17 - som Rigsadvokaten også henviser til - er ikke nærmere beskrevet. Jeg kan således ikke gennemskue, om kendelsen er relevant og sammenlignelig eller ej, men noget tyder på, at det ikke er tilfældet, og at anklagemyndigheden ift. spm. om int.konflikt har handlet mod bedre vidende...

Hvis Advokatsamfundet holder nærværende sag kørende (hvilket man øjensynligt ikke bør), så skal jeg anmode om kopi af ovennævnte kendelse mhp. nærmere kommentarer hertil.

Hvad angår spm. om **sprogbrug**, så lægger Rigsadvokaten rigtig nok til grund, at min inkompetent-kommentar var møntet på [politiet] i det hele taget. Af den grund har punktet karakter af udansk censur. Mig bekendt

foreligger der ingen sammenlignelige sager om udtrykket på i Advokatnævnets Praksissamling, i AER-kommentaren eller i publikationen, som RA henviser til. Det tjekkede jeg - i modsætning til landets "kompetente" anklagemyndighed - allerede op på, inden jeg brugte udtrykket.

Også dette pkt. har anklagemyndigheden fremsat imod bedre vidende, idet man ikke engang har ulejligen sig med nærmere vurdering forud for indberetning...

Inkompetent er et "statement of fact". Hvis nogen ikke gør et godt stykke fagligt arbejde, er de per definition inkompetente, herunder politikredsen i dette tilfælde, hvor man ikke fatter begrebet "privatantaget forsvarer", og hvilke rettigheder der medfølger. Diskussion om interessekonflikt eller ej, så har politikredsen på intet tidspunkt truffet aktindsigtsafgørelse som følge af privat forsvarerantagelse.

Vurderingen havde måske berettiget været en anden, hvis jeg f.eks. havde skrevet "tåbelig" eller "idiotisk", hvilket så også i hvert fald havde været tættere på "value judgments".

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokatrådet har påstået, at [indklagede] skal pålægges en bøde efter retsplejelovens § 147 c, stk. 1, for i to tilfælde at have tilsidesat god advokatskik.

Ad interessekonflikt

Advokatrådet har anført, at et grundlæggende krav til advokater er, at de skal være uafhængige af andres og egne interesser og alene tjene klientens interesser. Det fremgår i den forbindelse bl.a. af de vejledende advokatetiske regler artikel 8, stk. 1, at en advokat ikke må bistå en klient i situationer, hvor en interessekonflikt er opstået, eller hvor der foreligger en nærliggende risiko for, at en sådan konflikt opstår. En sådan situation foreligger (ubetinget), når en advokat bistår klienter i samme sag, hvis klienterne har modstridende interesser af ikke uvæsentlig karakter, jf. artikel 8, stk. 2, nr. 1.

Formålet med reglerne er at hindre, at en advokat tjener to herrer (våbendragerhensynet), at en advokat videregiver eller misbruger fortrolige

oplysninger (fortrolighedshensynet), og at en advokat udadtil fremstår som illoyal over for sin klient (appearancehensynet).

For så vidt angår straffesager og repræsentationen af to sigtede i samme sag, kræver det, at der ikke er modstridende interesser. Det følger i den forbindelse af praksis fra Højesteret U.2014.903H og U.2014.905H, at der er en formodning for modstridende interesser blandt flere sigtede i samme sag.

Af præmisserne i U.2014.903H fremgår:

”Bestemmelsen i retsplejelovens § 734, stk. 2, varetager - ligesom andre bestemmelser i retsplejelovens kapitel 66 om sigtede og hans forsvar, herunder bl.a. § 730 om sigtedes ret til at vælge en forsvarer og § 736, stk. 1, hvorefter en beskikkelse af en offentlig forsvarer kan tilbagekaldes, når det findes nødvendigt i forsvarets interesse - grundlæggende retsplejemæssige hensyn til som led i en retfærdig rettergang at sikre et troværdigt effektivt forsvar for personer, der er sigtede i straffesager, jf. herved også artikel 6, stk. 3, litra c, i den europæiske menneskerettighedskonvention.

Bestemmelsen i § 734, stk. 2, må således også ses i sammenhæng med retsplejelovens § 126, hvorefter advokater skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik, og med Advokatrådets vejledende advokatetiske regler.

Efter § 734, stk. 2, kan samme person kun være beskikket som forsvarer for flere sigtede under samme sag, når de sigtedes interesser under sagen, ikke er modstridende. For at den samme advokat kan beskikkes som forsvarer for flere sigtede i samme sag, skal der være en høj grad af sandsynlighed for, at der ikke kan opstå modstridende interesser. Bag bestemmelsen ligger en formodning for modstridende interesser blandt flere sigtede i samme sag såvel med hensyn til skyldspørgsmålet, hvis de nægter sig skyldige, som med hensyn til grundlaget for strafudmålingen.

Også hvor flere sigtede i samme sag ønsker advokater fra samme kontor beskikket som forsvarere, er der et behov for særligt at sikre, at forsvaret for den enkelte tilrettelægges og fremstår som tilrettelagt udelukkende i den enkelte sigtedes interesse og uafhængigt af forsvaret af de øvrige. De nævnte retsplejemæssige hensyn kan derfor begrunde, at beskikkelse af flere forsvarere fra samme kontor for flere sigtede i samme sag må nægtes, når de sigtedes interesser under sagen er

modstridende, eller der er nærliggende risiko herfor.

En sådan nærliggende risiko vil navnlig kunne være til stede, hvis der er tale om grov kriminalitet begået af flere i forening, f.eks. narkotikakriminalitet og personfarlige forbrydelser. Hvis kriminaliteten samtidig er banderelateret, eller hvis der på anden måde er en særlig forbindelse mellem de sigtede, f.eks. i kraft af familierelationer, vil de retsplejemæssige hensyn i almindelighed føre til, at der ikke bør ske beskikkelse af flere forsvarere fra samme kontor. Det spiller også en rolle, om de sigtede ikke eller kun i begrænset omfang har afgivet forklaring om egen eller andres rolle i hændelsesforløbet. I sidste ende beror det på en konkret vurdering af samtlige sagens omstændigheder, om der på grund af risiko for interessekonflikter er grundlag for at afslå beskikkelse.”

Det er efter Advokatrådets opfattelse i strid med interessekonfliktreglerne, at [indklagede] den 29. oktober 2024 – hvor politiet havde afvist dobbeltbeskikkelse, og spørgsmålet skulle prøves af retten – og den 7. november 2024 – på et tidspunkt, hvor Retten i [...] havde truffet kendelse og afvist, at der kunne ske dobbeltbeskikkelse – påtog sig at bistå begge klienter og over for [politiet] anførte, at han som privatantaget advokat for begge sigtede havde ret til at varetage begge sigtedes interesser og ret til at få udleveret akterne for begge sigtede. [Indklagede] har herved efter Advokatrådets opfattelse forsøgt at omgå rettens kendelse og ageret i strid med interessekonfliktreglerne.

Det er i den forbindelse Advokatrådets opfattelse, at retsplejelovens § 734, ligesom andre bestemmelser i retsplejelovens kapitel 66 om sigtede og hans forsvar, herunder blandt andet § 730 om sigtedes ret til at vælge en forsvarer – varetager grundlæggende retsplejemæssige hensyn til som led i en retfærdig rettergang at sikre et troværdigt effektivt forsvar for personer, der er sigtede i straffesager. Bestemmelsen må således også ses i sammenhæng med retsplejelovens § 126, stk. 1, hvorefter advokater skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik, og med Advokatrådets vejledende advokatetiske regler, herunder bl.a. reglerne om interessekonflikter.

Det er således Advokatrådets opfattelse, at [indklagede] under de foreliggende omstændigheder har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved at varetage to familierelaterede sigtede klienters interesser i en situation, hvor der herved var en interessekonflikt eller i hvert fald var en nærliggende risiko for, at en

sådan ville opstå.

Ad ytringer og manglende respekt over for andre myndigheder

Som led i god advokatskik følger det bl.a. af de vejledende advokatetiske regler artikel 3, mere generelt, at advokaten i et retssamfund indtager en særlig stilling og under udførelsen af sine pligter for klienten bl.a. skal udvise den nødvendige respekt over for personer og myndigheder, som advokaten har kontakt med på klientens vegne.

Videre fremgår det af artikel 41, at en advokat ved udførelse af en sag ikke må gå videre end berettigede hensyn til varetagelsen af klientens interesser tilsiger, og ifølge artikel 48, skal advokaten i forbindelse med procesførelse udføre sit hverv under respekt for retten og andre myndigheder.

[Indklagede] har i forbindelse med sin anmodning om at blive beskikket for to sigtede samt få tilsendt sagsakter for begge sigtede i straffesagen afgivet følgende skriftlige tilkendegivelser over for to forskellige politiassistenter ved [politiet], hvor han bl.a. den 23. oktober 2024 skrev:

"P.a. [...] opfordres samtidig til at oplyse, hvad det er for en senioranklager, der udøver uhjemlet cowboy-jura; dette mhp. klage over pågældende."

Den 7. november 2024 skrev han endvidere:

"Du har vist ikke styr på juraen, så vend det eventuelt med en jurist el. lign. inden tilbagemelding.

[...]

Jeg har RET til aktindsigt, så få det ekspederet i stedet for at være på tværs på inkompetent vis – ligesom dine kolleger. Jeg henviser til nedenstående bestemmelser.

[...]"

Det fremgår af de advokatetiske regler med kommentarer, 3. udgave 2022, s. 197f., at Advokatnævnet ved en vurdering af, om ytringer udgør en tilsidesættelse af god advokatskik, vil lægge vægt på de omstændigheder, hvorunder en ytring er fremsat, de personer, som ytringerne er fremsat over for, og selve ytringens indhold, og endelig om advokaten ved ytringen har videreformidlet klientens synspunkter.

Videre fremgår, at advokater i forbindelse med processkrifter og den mundtlige procedure i straffesager såvel som civile sager har vide grænser for tilladelige ytringer, men at personangreb på ansatte i offentlige institutioner, som advokaten kommer i berøring med som led i hvervet derimod sjældent vil være berettiget. Som et eksempel nævnes U2004.372H, hvor en advokat i et brev til skifterettens dommer havde skrevet, at "skifterettens fremfærd i denne sag ligner chikane" og at "skifteretten opfordres til i fremtiden at lade denne sag behandle af en person, der har et vist minimum af dømmekraft". Det sidste var møntet på den dommerfuldmægtig, der var sagsbehandler i skifteretten. Skifterettens dommer klagede over advokaten til Advokatnævnet, der pålagde advokaten en bøde for tilsidesættelse af god advokatskik ved ikke at have udført sit hverv under fornøden respekt for retten. Advokaten indbragte sagen for domstolene, hvor Advokatnævnets kendelse blev stadfæstet.

Det er Advokatrådets opfattelse, at advokater som led i god advokatskik skal udvise en anstændig behandling af modparter og andre myndigheder og formulere sig samvittighedsfuldt og ordentligt.

Det er Advokatrådets opfattelse, at [indklagede] i sin fremtoning og korrespondance over for politiassistentene ved [politiet] har anvendt et unødvendigt og uberettiget sprogbrug. Ved de fremsatte unødvendige og utilbørlige ytringer har [indklagede] efter Advokatrådets opfattelse ikke udvist den fornødne respekt over for en myndighed og er gået videre, end berettiget varetagelse af klientinteresser tilsagde, og har herved tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Ad sanktionspåstanden

Det er Advokatrådets opfattelse, at [indklagede] for nærværende to forhold skal pålægges en bøde, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1. Det er i den forbindelse Advokatrådets opfattelse, at kendelse af 27. oktober 2022, hvor [indklagede] blev pålagt en bøde på 20.000 kr. for at være gået videre end berettiget varetagelse af klientens interesser tilsagde, skal tillægges gentagelsesvirkning.

Indklagede:

[Indklagede] er hørt over Advokatrådets anklageskrift af 18. juli 2025, men han er trods flere fristudsættelser ikke fremkommet med et høringssvar i sagen.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Da [indklagede] ikke har svaret i sagen, har Advokatnævnet lagt oplysninger modtaget fra Advokatrådet til grund for afgørelsen.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Forhold 1

En advokat må ikke bistå en klient i situationer, hvor en interessekonflikt er opstået, eller hvor der foreligger en nærliggende risiko for, at en sådan opstår. En sådan situation foreligger når, en advokat bistår klienter i samme sag, hvis klienterne har modstridende interesser af ikke uvæsentlig karakter.

Det følger bl.a. af Højesterets kendelser gengivet i U.2014.903H og U.2014.905H, at der er en formodning for modstridende interesser blandt flere sigtede i samme straffesag.

På baggrund af [indklagede]' e-mail af 29. oktober 2024 til [politiet], hvor han som privatantaget forsvarer for de to sigtede anmodede om at modtage forsvarergenparter, lægger Advokatnævnet til grund, at han i hvert fald fra dette tidspunkt repræsenterede de to sigtede i straffesagen.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] har befundet sig i en interessekonflikt eller i nærliggende risiko herfor ved at bistå både far og datter, der begge var sigtede for at have begået vold mod en polititjenestemand på et psykiatrisk center.

Nævnet har herved lagt vægt på, at [indklagede] fortsatte med at repræsentere begge klienter, efter at Retten i [...] havde afvist dobbeltbeskikkelse, og at han herefter anmodede politiet om udlevering af forsvarergenparter på vegne af begge sigtede. Endvidere har nævnet tillagt det betydning, at de sigtede endnu ikke havde afgivet forklaring til politiet om hændelsesforløbet, ligesom der er lagt vægt på sagens karakter og alvor samt på relationen mellem de sigtede.

På denne baggrund, og da der ikke foreligger oplysninger, som understøtter, at de tiltalte ikke havde modstridende interesser, finder nævnet, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at repræsentere begge de sigtede.

Forhold 2

Advokaten skal udføre sit hverv under respekt for retten og andre myndigheder, og må ved udførelse af en sag ikke gå videre, end berettigede hensyn til varetagelse af klientens interesser tilsiger.

Uanset at [indklagede] over for to politiassistenter ved [politiet] har anvendt et nedladende og respektløst sprogbrug, finder Advokatnævnet, at der under de konkrete omstændigheder ikke er fuldt fornødent grundlag for at fastslå, at [indklagede]' ytringer er strid med god advokatskik.

Advokatnævnet har særligt lagt vægt på, at advokater har ganske vide rammer for at rette kritik mod myndigheder, og at der inden for visse rammer må tillades advokaten en mindre formel tone. Der er i vurderingen lagt vægt på, at udtryk som "uhjemlet cowboy-jura" og "på tværs på inkompetent vis" primært var rettet mod politiets faglige håndtering og var fremsat i en lukket kreds.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Konklusion

Advokatnævnet finder, at [indklagede] i det ovenfor nævnte omfang har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

[Indklagede] er ved kendelse af 27. oktober 2022 pålagt en bøde på 20.000 kr. for groft at have tilsidesat god advokatskik, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 40.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 40.000 kr.

På nævnets vegne

Steen Mejer